

CVIČEBNÍ LISTY

Příloha „Vojenských rozhledů“.

Redaktor: Plukovník gšt. František Pohunek.

DUBEN 1937.

Podplukovník gšt. Vít Ondrášek:

Jezdectvo v útoku na křídle.

(Dokončení.)

II. část.

1. jezdecká brigáda.

Velitel jezdectva.

Č. j.

Hor. Lideč, 26/5, 2330 hod.
(dvacetřítřicet)

Souhrn ústních a písemných rozkazů velitele obchvatné skupiny pro činnost dne 27/5.

I. Všeobecná situace a zprávy o nepříteli: podle základního námetu.

Nepřítel se bude zítra pravděpodobně bránit na dosavadní čáře dotyku, avšak je možné, že bude zesílen rychlými jednotkami, s nimiž se bude bránit proti našemu pronikání do Lyského průsmyku.

II. Chci s hlavním náparem na vnitřních křídlech ve směru: Prutov — kóta 457 — kóta 497 — kóta 469 jihozápadně od kostela v Zaričie zmocnit se nejdříve 1. cíle na čáře: východního okraje lesa 640 Hřebeň—Lysá—Luliak a postoupit na čáru: Klečenec—Klečenecký potok—les Bubník 2. cíl. Zároveň postupem ve směru jižně od silnice Strelná—Zaričie zajišťovat se proti severním okrajům masivu Bartošovce—Nad vrchy.

III. Provedení.

A. Sestava: od severu: drag. pluk 2 bez jedné eskadrony, 1 dělo proti ÚV. k dispozici ve 0230 hod. ve Francově Lhotě;

drag. pluk 3 bez 1/3 eskadrony (PO. 3), 1 četa proti ÚV. k dispozici ve 0230 hod. v Hor. Lidči, rota tanků k dispozici ve 0200 hod. v Hor. Lidči;
PO. 3 na čáře dotyku.

B. Ostatní posilové prostředky: — 81. děl. oddíl k dispozici od 0200 hod. ve Francově Lhotě.

Četa OA. a žen. četa k dispozici ve 0200 hodin v Hor. Lidči.

C. Zaujetí východiště útoku:

dragounský pluk 2 zaujme do 0330 hod. východiště útoku na čáře: čára domků západně od koty 569 Zarvatorje od v to údolí Deščanek — po mimo severní okraj lesa Prutov;

dragounský pluk 2 zaujme do 0300 hod. východiště na jižních okrajích lesa Prutova za jednotkami v dotyku až západně od koty 704 Srlčí Hlava;

PO. 3 zanechá na čáře dotyku slabé části a uskupí se do 0300 hod. tak, aby byl s to od 0400 hodin útočit s ostatními jednotkami obchvatné skupiny s náparem ve směru: koty 693 v lese severovýchodně od Strelné—Strelenka;

81. děl. oddíl zaujme do 0330 hod. palebné postavení v prostoru domků Jáma;

Četa OA. se přemístí do 0345 hod. na východním okraji Strelné pohotova k postupu na Lysou, tamtéž i ženijní četa.

D. Rozhraní činnosti mezi drag. pl. 2 a drag. pl. 3: v to pro drag. pl. 3 les Prutov — mimo kóta 508 — Cikání hora—mlýn v Důbkové — kóta 497 — kostel v Zaričie.

E. Úkoly skupin:

a) Na znamení 3 rakety fialový dým, vystřelené v prostoru západně od Srličí Hlava v intervalu 5 vteřin nejdříve v 0400 hod. anebo na rozkaz, zahájí jednotky postup a útok, a to:

drag. pluk 2 s hlavním náparem podél jižních hranic pásma činnosti;

drag. pluk 3 s hlavním náparem podél severních hranic pásma činnosti až do prostoru koty 497, pak ve směru: 497—469 jihovýchodně od Zariečie.

b) Jednotky dosáhnou rychle bez ohledu na sousedy 1. postupného cíle, odkud postoupí až na rozkaz, avšak mají takovou sestavu, aby při nepřátelském ústupu nebo slabém odporu mohly pronásledovat alespoň $\frac{1}{3}$ sil a koňmo nepřítele i přes 1. cíl až na konečný cíl. Velitel drag. pluku 3 použije k vyrazení útoku celé rotý tanků, která po dosažení 2. cíle je k dispozici velitele brigády západně od kostela v Zariečie.

Četa OA. podporuje vyrazení útoku po silnici Strelná—Lysá—Zariečie nejdříve útok PO. 3 až do prostoru Makyna a pak jak postup drag. pl. 3, tak postup PO. 3. Při ústupu nepřítele pronásleduje ho ve směru na Púchov, avšak nepřekročí jižní okraj Dohňan.

PO. 3 útočí v nařízeném směru. Kdyby nepřítel ustoupil na severní okraje lesů Bartošovce—Nad vrchy, zanechá v dotyku s nepřítelem nejvýše $\frac{1}{2}$ sil a postoupí na 1. cíl do prostoru Luliak.

F. 81. děl. oddíl z nařízeného postavení podporuje vyrazení a útok drag. pluku 3, podle žádosti velitele pluku. Mimoto působí do pásma drag. pluku 2 jednou baterií severně od hranic mezi drag. plukem 2 a 3. Děl. oddíl II/51 podporuje z prostoru Střelné postup drag. pluku 3 a PO. 3.

IV. Ženíjní četa po vyrazení útoku postoupí do prostoru Strelenka pohotova odstranit překážky na silnici podle žádosti vel. čety OA. nebo PO. 3.

V. Letectvo.

Průzkum prostoru:

a) kóta 674 Hrnčár—Cikání hora, severní okraje lesa Barnový vrch. Je nepřítel v těchto prostorech? Neobsazuje je?

b) Co je v prostoru Rieka, východní cíp lesa Bartošovce? Zprávy za a) a b) do 0445 hod.

c) Průzkum prostoru trig. 751 Hradiště—Zariečie—Klečenec. Zprávy do 0530 hod.

d) Průzkum prostoru Lednica, Pruské, Lednické Rovné, Púchov a prostorů Kliešť—Púchov.

a) Jsou tyto prostory obsazeny?

b) Není něco v postupu do těchto prostorů.

Tyto zprávy dodejte ihned, jakmile budou provedeny úkoly za a), b) a c).

VI. Záloha velitele obchvatné skupiny jedna eskadrona drag. pluku 2 je pohotova i s koňmi k vyrazení v prostoru kóta 616 severně od Jámy od 0330 hodin.

VII. Náruční koně: budou řízeny rozkazy velitelů skupin.

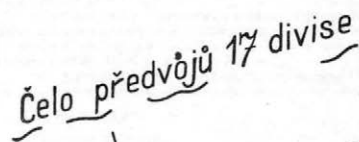
VIII. Styk a spojení.

SV. velitele obchvatné skupiny před vyrazením ve Francově Lhotě, pak na ose postupu drag. pluku 3. SV. velitelů skupin na osách postupu.

Dosažení 1. postupného cíle hlásí: drag. pluk 2 dvěma raketami černý dým v intervalu 5 vteřin z prostoru lesa Hřebeň; drag. pluk 2 třemi raketami v intervalu 3 vteřin fialový dým z prostoru východně od lesa kóta 601 Kopanica.

Velitel jezdectva.

Ppl. 48

Skupina SPO. VI.

Sec^A₆₅₃

Jednotky 4. divise

Legend:

	čelní prvky červených
	zákopové prvky
	předvidané pal. postavení
děl. odd. 116.
	předvidané pal. postavení
pro děl. AS.
	přemísťující se baterie.

Major gšt. Stan. Suleďr:

Zahajovací boj divise.

(Pokračování Cvičebních listů: leden a únor 1937.)

Mapy: 1:75.000 Jihlava, Mor. Budějovice, Třebíč.

Vžijme se do situace ve 12.30 hod., kdy velitel 16. divise vydal rozkazy podřízeným velitelům.

SPO. 16 je podle zpráv asi z 11.00 hod. v dotyku s červenými v kuloáru Rokytnice na všeob. čáře k. 567 — široké.

Jednotky divise odpočívají a ve 14.00 hod. vyrazí čelní prapory a překročí PS.

Velitel divise chce postupně získat prostory Markvartický v. — Rokytnice, a proto se rozhodl postupovat jádrem sil a prostředků na východě.

O nepříteli, který během dopoledne zastavil svůj postup, velitel divise předpokládá, že přejde do obrany; nevylučuje však možnost útočné akce v kuloáru Rokytnice. Poněvadž však SPO. nemůže, vzhledem k svým silám, zabránit v celém pásmu nepřátelský postup, má alespoň zajistit udržení lesa Březový.

Poněvadž divise může vyrazit až ve 14.00 hod., je třeba v duchu zpravodajských požadavků velitele získat co nejvíce zpráv o nepříteli, aby velitel mohl včas uvážit, zda opatření rázu taktického jsou postačující, nebo zda se situace změnila tak, že si vyžádá zákroku velitele, anebo bude mít za následek i nové jeho rozhodnutí.

V době, kdy se velitel divise rozhodoval, zastavil nepřítel svůj postup v prostoru Římov. Poněvadž však není upoután, má volnost jednání. Počítáme-li při přibližování rychlost postupu asi 2 km za hodinu, dosáhnou čelní prapory Markvartického vrchu asi v 16.00 hod. a kolem 18.00 hod. nynější čáry dotyku. To znamená, že od 11.00 hod. (doba zjištění) do 15.00 hod. má červený volnost jednání až do prostoru Markvartický vrch (SPO. přehrazuje směr Rokytnice—Markvartický vrch v duchu rozkazu velitele divise jen velmi slabými prvky, takže jde o zajištění jen zpravodajské).

Proto potřebuje velitel divise co nejdříve zjistit, zda v kuloáru Rokytnice zůstává červený na místě a připravuje se k obraně nebo zda postupuje a jakými silami.

Dále zajímá velitele divise činnost zjištěné záložní jednotky, t. j. zda směřuje na Čáslavice a Rokytnici, nebo proti jednotkám II. sboru. Konečně situaci nepřátelských jednotek před sousedy, hlavně v prostoru Stařeč.

To jsou zhruba zpravodajské požadavky velitele 16. divise, které by po rozhodnutí položil přednostovi 2. oddělení. Časově i prostorově je nejdůležitější první.

Činnost nepřítelů v kuloáru Rokytnice může nejlépe sledovat SPO. 16, který je s červeným v dotyku, a letec. Proto velitel SPO. 16 kromě úkolu bojového bude mít i úkol zpravodajský, t. j. sledovat činnost nepřátelských jednotek v dotyku, zvláště pátrat po přípravách k útoku. Zahájí-li červený postup, hlásit dobu vyrazení, přibližnou sílu a směr pravděpodobného náporu (na Markvartický vrch nebo na Březový les).

Letce 16. divise v konkrétním případě nemá. Proto by se divise obrátila na sbor s požadavkem: zjistit činnost nepřátelských jednotek v prostoru

Římov, zda se připravují k obraně nebo postupují směrem na Markvartický vrch; zda červený nepřisunuje záložní jednotky do prostoru Čáslavice—Římov, a připravuje-li se nepřítel k obraně, kde možno očekávat hlavní odpor (prostor Římov nebo Čáslavice?).

Pokud jde o činnost nepřítele před sousedními divisemi, zajímají velitele 16. divise především zprávy od 4. (východní) divise.

Nejjednodušším řešením takového problému je vyslat styčného důstojníka k veliteli 4. divise. Z praxe však víme, že odesláním jednoho důstojníka ztrácí štáb spolupracovníka, který u sousedního velitelství není vždy rád viděn a často nemůže vyvinout anebo nevyvine úspěšnou činnost.

Proto myslím, že je výhodnější vyslat důstojníka jen příležitostně a s konkrétním úkolem. Potom nebude jen pasivním pozorovatelem, nýbrž při dokonalé znalosti situace v pásmu vlastní jednotky bude požadovat zprávy, které mají pro jeho velitele skutečně význam a zároveň dodá potřebné informace veliteli sousední vyšší jednotky (4. divise).

Tímto způsobem by 16. divise rozvinula zpravodajskou činnost, aby její velitel — pokud možná ještě před vyražením čelních praporů divise (14.00 hod.) — měl zprávy z kuloáru Rokytnice.

Velitel divise nařídil, aby od 14.30 hod. zahájila činnost PZÚ. v Heralticích, kde je předvídáno příští SV. divise. V daném případě je výhodné, aby na PZÚ. šel přednosta 2. odděl., aby došlé zprávy co nejdříve vyhodnotil a v duchu rozhodnutí velitele divise usměrnil činnost zpravodajských orgánů.

Ve 13.00 hod. dochází první zpráva od velitele SPO. 16:

„Nepřítel útočí od 12.00 hod. v celém kuloáru Rokytnice. Zdá se, že na směru široké — k. 582 — postupují asi 2 prapory, kdežto v prostoru Římov jde jen o slabší prvky. Na východě vlastní jednotky ustupují.“

Nepřítel uskutečňuje to, co velitel divise více méně předpokládal. Zatím však velitel divise neví, jde-li o akci ve větším měřítku neb jen menších sil (pak by šlo o akci místní s omezeným cílem).

Vzhledem k slabým silám SPO. v poměru k prostoru je pravděpodobné, že červený bude mít úspěch, zvláště na směru široké—Markvartice, kde ponechal velitel SPO. jen velmi slabé prvky, které jak sám hlásí, ustupují. Znamená to, že k boji divise s červenými dojde v prostoru Rokytnice—Markvartice, podle okolností i o Markvartický vrch (1. cíl divise). Velitel divise nepotřebuje nic nařizovat, poněvadž jednotky mohou vyrazit až ve 14.00 hod. a jde o akci červených, kterou konečně předvídal. Bude však výhodné upozornit velitele pěších pluků, zvláště východního (p. pl. 47).

Ve 13.15 hod. shazuje letec zprávu v Brtnici:

„Na výšinách sev. od Čáslavice — v prostoru Trojanův ml. a Víška a na čáře trig. 647 Sv. Margareta—Horka se nepřítel zakopává. Z červeného lesa pronikají menší hloučky do lesa v horách. Rovněž od Loukovic postupuje pěchota v zástupech na Čáslavice.“

V kuloáru Rokytnice postoupila nepřátelská pěchota na k. 582 a proniká směrem na Markvartice.

Vlastní jednotky ustupují...“

Poněvadž zpráva letce je z většího prostoru, nabývá velitel divise dojmu, že nepřítel zachovává defensivní úmysl a připravuje se k obraně. Letec potvrzuje útočnou akci červených v kuloáru Rokytnice. Vše na-

svědčuje tomu, že jde jen o útok menších sil pravděpodobně s omezeným cílem (ovládnout vstup do kuloáru získáním lesa Březový a Zadní h., po příp. i Markvartického vrchu).

Zdá se, že červený po zjištění přítomnosti vyšších jednotek modrých organisuje místní akci dříve, než mohou tyto jednotky (16. divise) zasáhnout, aby pravděpodobně zlepšil posíčně svoje postavení.

Je-li jeho úmyslem bránit se v prostoru Římov—Čáslavice—zámek Sádek, potřebuje čas jednak k vybudování postavení, jednak k přísunu sil, o kterých činí již letec zmínku. Proto se asi rozhodl k místní útočné akci, aby získáním vehodů do kuloáru Rokytnice a jejich obranou nabyl volnosti jednání v prostoru Římov (nerušeně pracovat).

Otázka zůstává, zda se veliteli SPO. podaří do zásahu divise udržet Březový les, t. j. alespoň jeden z pilířů, ovládaících vstup do kuloáru.

Poněvadž se blíží hodina vyrazení čelních praporů divise, odjede velitel divise s užším štábem na Salatův kopec trig. 660, odkud vidí až po Markvartický vrch, aby pozoroval vyrazení p. pl. 47 a byl blíže k možnému bojišti.

Ve 14.00 hod. dochází zpráva od 4. divise (II. sbor):

„Pěší pluk 10, jehož dva prapory jsou v dotyku s nepřítelem na čáře hřebítek západ. od Pastvištního ryb.—k. 453 sev. od Stařče—Stařečský potok, odrazil ve 13.20 hod. protiútok červených z lesa Zadní h. a Čachočovic.

V prostoru Mikulovská hora zjištěny letcem zákopové prvky.“

Jednotky červených, které napadly západní křídlo p. pl. 10, patří pravděpodobně k útočné skupině, proniknuvší přes Rokytnici na Markvartice. Ve zprávě od 4. divise není zmínky, jakou silou byl útok proveden. Zdá se však, že to byly jen slabší síly, které pěší pluk 10 odrazil. Z toho možno usuzovat, že jednotky proniknuvší do prostoru Markvartice—les Zadní h. nebudou početné, poněvadž je nepravděpodobné, že by červený nevyužil tak výhodného okamžiku a nevrhl se proti západnímu křídlu 10. divise a křídelní jednotky po případě porazil dříve, než zasáhne 16. divise.

Tím by nejenom zpomalil, podle okolností zastavil pronikání jednotek 10. divise (získání času), ale získal by i volnost jednání v prostoru lesa Zadní h. proti naší divisi.

Značné předsunutí 10. divise usnadňuje akci p. pl. 47 (to byl jeden z důvodů, proč velitel divise postupuje s jádrem sil ve východní části). Kdyby se však podařilo červenému shromáždit v lese Zadní h. větší síly, bylo by pak západní křídlo 10. divise nebezpečně ohroženo. Plně bude zajištěno tehdy, až se p. pl. 47 objeví na Markvartickém vrchu.

Ve 14.20 hlásí velitel SPO. 16:

„Červení pronikli do 13.30 hod. až k silnici Veverka—Markvartice a na výšinách jižně od této silnice se zakopávají.

Od Markvartice postupují slabší prvky s menším počtem tanků na Markvartický vrch. Na směru Římov—Stěměchy se zmocnili červení k. 567 a podařilo se jim proniknout na jižní okraj lesa (593). Hájím výšinu Březový les a k. 641.“

Ze zprávy je nejdůležitější skutečnost, že se červený po dosažení výšin jižně od Markvartice zakopává, zatím co slabší prvky vysílá na Markvartický vrch. Je to další potvrzení defensivní činnosti nepřítele.

Do 15.00 hod. dostává velitel 16. divise ještě tyto zprávy: Od letce ve 14.35 hod.:

„Nepřítel se zakopává na trig. 647 Sv. Margareta, v prostoru koty 551 vých. od Říмова a Trojanův mlýn a na sev. svazích Mikulovské hory, dále v prostoru na Žlabince, na výšinách již. od Markvartic a již. od Stařeče.

V prostoru Čáslavice—Loukovice v palebném postavení asi 1 oddíl, u Červ. mlýna asi 1 bt. Menší proudy pochodují z Klučova na Klučovskou horu, po obou stranách silnice z Vyčap na k. 522 a z Hor. Újezdu na Mikulovice.

Na komunikacích v týlu nepozorován zvláštní ruch.“

V 15.00 hod. hlásí PZŮ.:

„Slabé hlídky SPO. byly zatlačeny s Markvartického vrchu trig. 606 a ustoupily až na čáru Šibeník—Hvězdoňovice.

Prapory p. pl. 47 dosáhly čelními prvky výšin sev. od čáry Pokojovice—Hvězdoňovice. Velitel pluku se chce nápořem na směru Loudilka — trig. 606 zmocnit prostoru Markvartický vrch a dosáhnout 1. cíle.

Hlídky p. pl. 46 pronikly až na jižní okraj lesa Dubový, aniž narazily na nepřítele.

Podle zpráv od 4. divise brání se červený na všeobecné čáře les Zadní h.—Stařeč—Pekelný kopec—Strítež. V prostoru Mikulovská hora zjištěny zákopové prvky a četné pracující jednotky. Velitel 4. divise se rozhodl útokem na směru Krahulov—Kojetice a Třebíč—Slavice vyvrátit Pekelný kopec (nápořem na západ). Útok vyrazí v 16.30 hod.“

Celkový dojem o nepříteli, který si velitel 16. divise učiní na základě došlých zpráv, je tento:

Nepřítel se připravuje k obraně, a to jak na čáře trig. 647 Sv. Margareta—Víska—Mikulovská hora trig. 584, tak na výšinách již. od Markvartic a v prostoru Pekelný kopec.

Poněvadž je nepravděpodobné, že by červený rozdělil své síly, aby kladl na obou postaveních stejně intenzivní odpor, znamená to, že je soustředí na jednom z těchto postavení, aby zastavil postup modrého. Poněvadž v prostoru Haberlosy—Víska pracuje již od dopoledne, je mimo dotyk (možnost nerušené práce) a přisunuje tam (prostor Mikulovská hora) nové jednotky, možno předpokládat, že chce klást odpor na tomto postavení (hlavní obranné postavení).

Potom je pravděpodobné, že jednotky na předním postavení (Markvartice—Stařeč) možno pokládat za přední stráž. Síla těchto jednotek není známa, nutno však počítat s jejich odporem, poněvadž je pravděpodobné, že budou mít úkol získat co nejvíce času pro obranu v prostoru Čáslavice. Pro červeného by bylo nejvýhodnější, kdyby tyto předpokládané PS. zastavily postup naší divise nebo alespoň jí zabránily, aby do večera nezjedнала dotyk s jednotkami na obranném postavení.

Útočnou činností nepřítele v kuloáru Rokytnice se změnily podstatně podmínky, za kterých byl dáván 16. divisi úkol, a proto musí velitel divise informovat velitele sboru. Je pravděpodobné, že likvidací odporu u Markvartic ztratí divise určitý čas (nebude-li vůbec zastavena), takže již nestačí zmocnit se hřbetu již. od Trojanova ml. a prostoru zámek Sádek (úkol divise).

Jaká je situace jednotek divise?

Pěší pluk 46 dosáhne pravděpodobně bez boje 1. cíle (jižní okraj lesa Buková). Důležité je, aby pronikl co nejdříve do prostoru Březový les, který zatím hájí SPO. 16. Proto velitel divise nařídí veliteli p. pl. 46, aby

po dosažení 1. cíle pokračoval v postupu a dosáhl jižního okraje lesa Březový.

SPO. po překročení se shromáždí v lese Buková (háj. záp. od Heraltic) k dispozici velitele divise.

Pokud jde o pěší pluk 47, zmocní se pravděpodobně prostoru Markvartický vrch (1. cíl), kamž, jak se zdá, pronikly jen slabší prvky červenných. Podaří-li se mu zlomit odpor jednotek již. od Markvartic, nemůže velitel divise posoudit, poněvadž nezná pravděpodobnou hodnotu jejich odporu.

Velitel divise se ocitá před problémem, má-li zesílit hned p. pl. 47, t. j. dát veliteli pluku k dispozici třetí prapor anebo vyčkat do vyjasnění situace, aby pak učinil rozhodnutí.

Myslím, že by ani první ani druhý způsob řešení nebyl správný. Poněvadž velitel divise nedisponuje třetím plukem, je mu přímo podřízeno jen 6 praporů (z toho 4 zasazené) a celé dělostřelectvo. Dosud neví, zda bude třeba zásahu jednoho nebo dvou praporů nebo zatlačí-li nepřítele p. pl. 47 dvěma prapory. Z toho vyplývá, že by zesílení p. pl. 47 bylo předčasné.

Velitel divise však nemůže čekat, až mu velitel p. pl. 47 oznámí že jeho prapory jsou zastaveny, aby se teprve potom rozhodoval. Znamenalo by to velkou ztrátu času a výhodu pro červeného. Proto musí akci předvidat a připravovat, aby, ukáže-li se toho potřeba, ji v nejkratším čase uskutečnil.

Nejrychlejší zásah je možný ve východním pásmu, poněvadž je tam již usměrněno jádro sil a prostředků. Tím, že velitel 16. divise má poměrně málo pěchoty a dostatek dělostřelectva, bude uplatňovat svou vůli především v otevřeném terénu, aby mohl pěchotu skutečně podporovat a úspěšně využil palby dělostřelectva.

Nejlépe by tomu vyhovoval střed kuloáru, t. j. asi směr Na Žlabince—Čáslavice, aby se postupující jednotky vzdálily od lesních prostorů, obklopujících kuloár Rokytnice. Tento směr však prochází nejnižší položenými místy a je ovládán z východu výšinami 582—Široké a od záp. k. 567. To by vyžadovalo umlčení těchto výšin a útok sousedních jednotek.

Kuloár rokytnický představuje terénně kotkovité postavení, jehož čepy tvoří na západě les Březový—Makova a na východě les Zadní h., s výšinami 582—Široké. Proto by nebylo výhodné útočit s náporom ve středu, poněvadž by to byl útok do rozevřených kleští.

Útočník musí věnovat pozornost čepům a útočit buď na oba nebo alespoň na jeden z nich. Současný útok je v daném případě nemožný, poněvadž by vyžadoval zásahu celé divise, kterou však velitel divise nemá k dispozici (p. pl. 48 vázán povolením velitele sboru).

Útok na směr Březový les—Cidlina (západní čep) vyžaduje nutně spolupráce se západní divisi, která však je značně vzadu, a jak víme z rozkazu velitele sboru, postupuje na směr Dol. Brtnice—Želatava a vzdaluje se proto od lesního masivu Srnčí.

Proto je nejvýhodnější zasáhnout proti východnímu čepu, kde je možný rychlý zásah (ve východním pásmu usměrněny síly a prostředky) a kde využíváme současné akce 4. divise na východě (krytí východního křídla).

Vzhledem k požadavku vést nápor v otevřeném terénu, vyhovuje nejlépe směr jižní cíp lesa trig. 606—výšina již. od Markvartic—k. 582—Viska (směr 1). Pro tento útok tvoří výšiny Markvartického vrchu velmi

dobré východiště s výhodnými palebnými základnami a s dobrými pozorovatelnami.

Poněvadž však směr 1 prochází v samé blízkosti západního okraje lesa Zadní h. (nebezpečí bočných paleb a protiútoků) je potřeba útočit též na směr Bílá h.—Zadní h.—V horách (směr 2).

Aby se jednotka, která bude útočit na směr 1, nemusila starat o bočné zajištění a mohla se věnovat pronikání do hloubky, zdá se výhodné útočit ještě na směr trig. 606 Markvartický vrch—563—561 Na Žlabince—Trojanův ml. (směr 3).

Kolik bude potřeba sil?

Tři útočné směry zahrnují terén v šíři asi 2500 m. To znamená, že na každý směr — budou-li jednotky útočit v celém pásmu — připadne šířka asi 800 m. To je prostor odpovídající šířce útočného pásma praporu (předpis mluví o šířce 750 m při útoku na slabě opevněné postavení).

V daném případě bude nutno jediné na směr 2, aby prapor útočil v dosti širokém pásmu, poněvadž půjde lesem (hřbet a západní část), který musí vyčistit a v krajním případě alespoň připoutat (znehynit) nepřátelské prvky, aby neměly volnost jednání proti náporovému praporu na směr 1.

Ostatní prapory mohou útočit na úzkém pásmu, zvláště prapor střední (nápor).

Půjde o útok na slabě opevněné postavení?

V konkrétním případě jistě. Podle zpráv dosáhl červený výšin již. od Markvartic asi ve 13.30 hod., kdy ještě neměl plnou volnost jednání vzhledem k rušivému zásahu slabých prvků SPO. Možno říci, že se červený teprve po získání Markvartického vrchu mohl nerušeně zakopávat (asi ve 14.00 hod.), až do zásahu jednotek p. pl. 47 (asi v 16.00 hod.). To znamená práci zhruba dvou hodin, během kterých uskuteční červený nejnutnější úpravu terénu. Proto půjde o útok spíše ve volném terénu, kde tři prapory plně postačí, zvláště může-li velitel divise působit v jejich prospěch dostatečnou palbou dělovou.

Rozhodně je však třeba, aby za útočným sledem tří praporů byl k dispozici alespoň jeden prapor. Ukáže-li se nutným zásah velitele divise, potřebuje k akci čtyři prapory (tři v útočném sledu). Poněvadž ve východním pásmu jsou jen tři prapory (z toho dva zasazené), nařídí velitel divise praporu I/46, který byl na PS. v prostoru sev. od Opatova, aby se přesunul po východním okraji lesa Buková do prostoru západ. Pokojovic k jeho dispozici.

(Příště dále.)

Oprava.

Na oleátě, přiložené k tomuto číslu VR. a patřící k článku mjr. gšt. Suledra „Zahajovací boj divise“, opravte v pravém dolním rohu v závorce č. 3 na č. 4.